

[Arnth Jensen.]

med de Løfter, som den højtærede Undervisningsminister her har givet?

Det eneste Sted, hvor det er lykkedes at faa en Ændring i den Retning, vi ønsker, er med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen af Understøttelserne. Som det ses af Ændringsforslag Nr. 4, foreslaar Ministeren, og hele Udvalget tiltræder det, at der skal tillægges Skoleraadene en Indstillingsret. Ministeren mener, det er en Imødekommenhed mod os, og deri har han Ret, men jeg gør dog opmærksom paa, at den tilsvarende Paragraf i vort Forslag var betinget af, at man gav en hel Del af Ungdommen ikke blot Ret til at søge, men ogsaa absolut Ret til at faa Understøttelse. Dette er en væsentlig Forskel, og naar Ministeren ikke har kunnet gaa med til at give Ungdommen denne absolutte Ret, som vort Forslag tilsigter, ønsker vi principielt, at det var blevet ved den nuværende Ordning med Fordelingen. Da Ændringsforslaget imidlertid efter vor Opfattelse er en Forbedring af selve Lovforslaget, kan vi selvsagt give det vor Stemme, og det gælder for Resten samtlige Ændringsforslag, der er stillet, ogsaa de Forslag, der er stillet af Det konservative Folkeparti.

Jeg slutter derfor med at udtale, at skulde det mod Forventning ske, at vort Ændringsforslag ikke bliver vedtaget og der saaledes bliver Afstemning om alle Ændringsforslagene, kan jeg anbefale det høje Folketing at stemme for samtlige andre Ændringsforslag, der er stillet til nærværende Lovforslag.

Grønning: Som nævnt ved Lovforslagets første Behandling ønsker Det konservative Folkeparti at medvirke til, at den Hjælp til Selvhjælp, som hidtil er givet uformuende Elever, der som Led i deres Uddannelse har søgt Høj- og Landbrugsskoler, fremtidig ydes med et noget større Beløb end foreslaaet i Ministerens Forslag. Til Opnaaelse heraf havde vi gerne set, at det af det ærede Venstreparti forelagte Lovforslag var blevet inddraget i Forhandlingerne, men da den højtærede Minister har afvist Realitetsforhandling herom, stiller vi Ændringsforslag til Regeringsforslaget under Nr. 3 og 5, sigtende til at forhøje det gennemsnitlige maanedlige Beløb, som hidtil er bevilget Halvdelen af Skolernes Elever, saaledes at det Beløb, der ydes pr. Maaned, bliver 50 Kr. i Stedet for de af Ministeren foreslaaede 40 Kr. Samtidig hermed stiller vi Forslag om, at Maksimumsbeløbet udgaaer.

Formaalet med vore Ændringer er at række den Del af Ungdommen, som søger en saadan Skoleuddannelse, men som ikke selv er i Besiddelse af de fornødne Midler, en hjælpende Haand. Vi vil anspore dette Initiativ, støtte denne Trang, som Ungdommen har til at ruste sig med Fremtiden for Øje ved at erhverve Kundskaber og faglig Uddannelse. I en Tid, hvor saa mange unge gaar ledige, og hvor Tilflugten til Socialkontorerne øges, maa der gøres noget alvorligt for at vende Strømmen. Det maa under disse Forhold være meget nærliggende at støtte de frie Ungdomsskoler og deres Elever, som vi her foreslaar, saaledes at enhver uformuende kan faa et Tilskud, der dækker Halvdelen af Omkostningerne ved Skoleopholdet.

Vi indser fuldt vel, at dermed er de Problemer, som knytter sig til den ubeskæftigede Del af Ungdommens Oplysning og Uddannelse, ingenlunde løst. Det er kun en forholdsvis lille Del af denne Ungdom, vi gennem dette Lovforslag faar i Tale. Andre og kostbarere Foranstaltninger kan det blive nødvendigt at sætte i Værk. Jeg mener, man som den næste Foranstaltning burde indkalde alle Sessionernes Frinumre under 25 Aar, naar de havde været arbejdsløse i 3 Maaneder, og saa i øvrigt overlade Resten til Arbejdslejre. Men Betingelserne for, at disse andre Foranstaltninger kan gennemføres, er, at Opgaven begrænses derved, at de frie Ungdomsskoler fremdeles yder deres Indsats. Opgaven kan blive stor nok endda, thi det er aabenbart, at Tiden og Forholdene i alle disse Spørgsmaal, som vedrører Ungdommen, har ændret sig saa meget, at fortidige Betragtninger over disse Spørgsmaal er ganske unyttige.

Jeg vil i denne Forbindelse sige til den højtærede Minister, saavel som til Socialdemokratiets ærede Ordfører, at det forekommer mig at være helt uden Interesse at komme ind paa en Drøftelse af, hvordan det ene eller andet Parti opfattede disse Ungdomsskoler i 90erne. Vi er nu i Foraaret 1938. Socialdemokratiet i Forening med det radikale Parti har den fulde Magt og det fulde Ansvar. Det er Udgangspunktet for vor Forhandling, som vi maa fastholde, og det er tillige en Kendsgerning af meget stor Betydning for Bedømmelsen af Ministerens Forslag og Ændringer. Hvis Forslaget var blevet fremsat for en Snes Aar siden, da vi endnu troede paa, at vi skulde tilbage til den gamle Tid, vilde der ikke have været nogen Anledning til at kritisere det, men hvad har dette Forslag i Dag at